

ningsloven er knyttet nøje og uadskilleligt dertil, og det forandrer Sagen væsentlig. Naar derfor jeg og mit Parti ønsker at give dette Lovforslag vor Stemme, er det netop udelukkende af Hensyn til den Nødstilstand, hvori den danske Væverstand befinder sig, og fordi dette Lovforslag vil bringe dem en Hjælp, vil bringe dem Lønningsvilkaar, som det forekommer mig, de ere fuldt ud berettigede til at vente gennemførte. Men noget andet er, at selv om dette Forslag nu bliver vedtaget, mener jeg dog ikke, man derfor har Ret til at opgibe Kampen for en ny Skolelov, vi have ikke Lov til at slaa os til Taals og sige: Nu fik vi endelig en Skolelov, nu kunne vi se Tiden an foreløbig. Jeg mener, det maa være vor Pligt at kæmpe for, at vi endelig en Gang kunne naa til at faa en tidsvarende Skolelov, hvori de ny Tanker, som kunne gennemføres andetsteds, ogsaa kunne komme til Orde. Jeg skal, ligesom andre ærede Medlemmer have gjort, anbefale, at dette Forslag hurtigst muligt kan forlade dette Ting og komme op til Landstinget. Vi hørte jo af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), at en af Grundene, hvorfor der ikke kom noget ud af Forslaget i Fjor, var den, at Landstinget fik det for sent. Jeg kan ikke forstaa, at denne Grund skulde have nogen virkelig Betydning; thi saa vidt jeg ved, er det høje Landsting ikke overlæst med Arbejde, og de høje Herrer i Landstinget have jo Lejlighed til at følge Forhandlingerne her nede og sætte sig ind i alt, hvad der vedrører Forslaget paa dets Vej gennem dette Ting. Saa snart det kommer der op, have de saaledes affærdigt lige saa godt Kendskab til Forslaget som Medlemmerne her i Tinget. Men hvis dette virkelig er en af Grundene, vil ogsaa jeg anbefale, at Forslaget hurtigst muligt maa blive sendt op til det høje Landsting, for at det ikke skal faa den Undskyldningsgrund, hvis Lovforslaget igen skulde strande.

Formanden (Sofus Høgsbrø): Da der endnu er flere Talere indtegnede, skal jeg afbryde Forhandlingen for i Dag og gaa til den sidste Sag paa Dagsordenen.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) m. fl. forelægger: Forslag til Lov om Arbejders Forsørgelseskrav efter Ulykkestilfælde under Arbejdet.

†

Ordføreren for Forslagsstillerne (S. C. Christensen): Under Finanslovens første Behandling tillod jeg mig at forespørge den høitærede Indenrigsminister, hvorvidt Regeringen var til Sinds i denne Samling at fremsætte Forslag til Lov om Ulykkesforsikring for Arbejdere, idet jeg gjorde opmærksom paa, at det Udvalg, som i sidste Samling havde været nedsat angaaende denne Sag, havde endt med at afgive en Betænkning, hvori samtlige Udvalgsmedlemmer havde samlet sig om et Lovforslag. Mit Spørgsmaal støttedes af det ærede Medlem for Aalborg (Bransén), som stillede et lignende Spørgsmaal til Indenrigsministeren. Indenrigsministeren svarede for saa vidt velvilligt, som han indraammede, at det var et Omraade, som ogsaa Regeringen var til Sinds at arbejde paa; men da det Forslag, som Udvalget havde samlet sig om, ikke havde været til Afstemning her i Tinget, opfordrede Ministeren Forslagsstillerne til at fremkomme med Forslaget her. Det er det, der her ved Her. De ærede Medlemmer, som sammen med mig have siddet i Udvalget i Fjor, have været samlede til et Møde, i hvilket vi endes om at indbringe det Lovforslag, som vi i Fjor vare blevne enige om; idet jeg dog maa sige, at de to socialdemokratiske Medlemmer af Udvalget ikke ønskede at være Medforslagsstillere ved denne Lejlighed; de havde ganske vist i Fjor sluttet sig til Forslaget, som det forelaa i Udvalget, men de ønskede ikke særlig at være Forslagsstillere. Samtlige øvrige Medlemmer af Udvalget, altsaa 13 Medlemmer, stille altsaa dette Lovforslag; det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Scavenius) var ikke til Stede, men har siden meldt sig som Medforslagsstiller.

Det Lovforslag, som nu her forelægges, er egentlig ikke et Forslag til en Ulykkesforsikringslov, og det kalder sig da heller ikke selv saaledes. Det er ikke et Lovforslag om en Ulykkesforsikring for samtlige Arbejdere og ubemidlede i hele Kongeriget Danmark, det er derimod en Ansvarlighedslov, en Lov, der bestemmer Ansvar for Arbejdsgivere, professionelle Arbejdsgivere i visse Virksomheder, der nærmere betegnes i § 3. Det er en Lov, som giver et Ketskrav til Arbejdere i disse Virksomheder. Ganske vist ønsker dette Lovforslag ikke selv at kalde sig et Forslag til en Ulykkesforsikringslov, men skønt det ikke er noget Forsikringslovsforslag, kommer det dog — det er der ingen Tvivl om — hvis det bliver til Lov, til at virke som en Forsikringslov, idet disse Arbejdsgivere temmelig sikkert ville forsøge deres Arbejdere. Dette er imidlertid en anden Sag.